

 Grafoman
TEMATICKÉ VYDÁNÍ

ORBIS
TERRARUM

LISTOPAD 2025

Možná si říkáte: „Proč zrovna Orbis Terrarum jako téma vydání?“ Tento pojem znamená v překladu okrsek zemský, neboli svět, a byl poprvé použit již v 16. st. v názvu atlasu „Theatrum Orbis Terrarum“, v češtině: „Divadlo okrsku zemského“.

Ukazuje, jak je svět rozmanitým místem. My vám chceme ukázat, jak jsou lidé na světě rozmanití řečmi, kterými hovoří, ale jak nás dokáže spojit jedna věc, a to láska k psaní.

Přeji všem příjemné počtení našeho prvního vícejazyčného vydání.

Tomáš Vlastník, šéfredaktor

Maybe you're thinking, "Why should Orbis Terraum be a theme for a copy of a school magazine?" This term means "lands of the world" in English. It was used for the first time in the 16th century in the name of one of the most important atlases in history, "Theatrum orbis terrarum", in English: "Theatre of the Lands of the World."

It shows how the world is a varied place. We want to show you how people are diverse in terms of language, but how one thing can unite us, and that is the passion for writing.

I wish you all a pleasant read of our first multilingual copy.

Tomáš Vlastník, chief editor

OBSAH – TABLE OF CONTENTS

- 4 **THE LITTLE BIRD** KAROLÍNA ČEJDÍKOVÁ
- 5 **LANGUAGE OF SELF-CONFIDENCE** ONDŘEJ AUGUSTIN
- 6 **MOTS MÊLÉS** ROZÁRKA ZVRŠKOVCOVÁ
- 7 **QUIDQUID LATINE DICTUM SIT, ALTUM VIDETUR, OR
WHATEVER IS SAID IN LATIN SEEMS PROFOUND** MICHAELA
MAYEROVÁ
- 8 **PRÁZDNÉ FRÁZE** TEREZIE MAYEROVÁ
- 9 **NEROZUMÍŠ, NEBUDEŠ** JOHANA KUTIČKOVÁ
- 10 **MEIN HERZ GEHÖRT FÜR IMMER DIR** TOMÁŠ CAIS
- 11 **MEIN ERLEBNIS MIT DEM SCHÜLERAUSTAUSCH MIT DEM
ROBERT-KOCH-GYMNASIUM IN DEGGENDORF** MICHAELA
MAYEROVÁ
- 14 **ANGLICISMY ISSUE** BARBORA KOVÁŘOVÁ
- 17 **MARTIN: GEBOREN, UM ZU STRAHLEN – ZROZEN, ABY ZÁŘIL**
MARIE ZDEŇKOVÁ + LUCIE MRÁZOVÁ + JULIE PODLESNÁ
- 20 **HELPLESS** VERONIKA TÁBOROVÁ
- 21 **THINK IT'S BOWLING? THINK AGAIN!** KAROLÍNA BAŤKOVÁ
- 23 **ZNAKOVÁ ŘEČ** MIROSLAV ČAPEK

THE LITTLE BIRD

KAROLÍNA ČEJDÍKOVÁ

A little bird sits in its nest,
dreaming of flying, fearing rest.
Tiny feathers, soft and light -
but its small head knows no fright.

It jumps down like little ball,
unaware there's just a rocky wall.
wings are flapping - wasted strain,
caught within the crow's cruel reign.

The wind now lifts its fragile flight,
black wings flicker in the light.
Though it flies, it's not for long -
cold, hard ground will prove it wrong.

“Why keep trying? End is near.
The sky's no place for you, my dear.”
Stuck by that old crow in the air,
it fell - which happened in spring fair.

The little bird is diving fast,
its heart is crying to the last.
Red - stained feathers, blood around,
its song will never give a sound.

The crow descends to claim her price,
with hunger glowing in her eyes.
From the tiny lifeless frame,
bloody feathers now remain.

But now it flies in endless skies,
and sings where no one ever dies.
its dream came true - it touched the
blue,
but paid its prize in crimson hue.

Feathers red like blooming rose
covered where its spirit goes.
Below the cliff where dead did call,
a crow now guards what ones was small.

And bloody feathers in the breeze
now float like whispers through the
trees.

They soar in silence, proud and free,
while torches burn in memory.

LANGUAGE OF SELF-CONFIDENCE

ONDŘEJ AUGUSTIN

Do you sometimes have problems with nervousness? Or do you not trust yourself during oral exams? I do, so I thought I would write a little tutorial on how to appear calm and confident during exams.

The first point and common problem is the nervousness. I believe we all know that. Our hands start shaking, our ears start ringing and we start stuttering. In this case it helps me personally to take three deep breaths and then I start talking.

After all, this is another key to confidently present your knowledge. Speech is essential in presentation. Try to speak in a formal manner and appropriate loudness because whispering can give the impression that you are not sure what you are saying. The speed of your speech is also important. When you speak too slowly, it sounds uncertain and awkward. On the other hand communicating too quickly will give the impression that you are not interested in the other party's opinion. It is also a good idea to leave out words like „somehow“ „maybe“ and not to say „I can't do it at all.“ It could immediately change the way the teacher sees you.

And now let's talk about the posture. The body reveals much more about us than we realize and one of those things is inner insecurity. We have already talked about some of those manifestations like shaking hands but that's just the tip of the iceberg. When you are standing in front of an examiner or are giving presentations, straighten

up and relax your shoulders but most importantly, maintain eye contact.

These are some of the most common mistakes not only in school but also in everyday life. I have had and still have some problems with eye contact. Surprisingly, what helped me the most was to review my notes in front of the mirror. Another tip I have for you during your presentations is movement. Move, walk, take control of the space. This will give you a sense of control over the situation and will prevent you from focusing so much on the audience's gaze (but the eye contact is still important). It is also a good idea to complement your speech with calm and gentle gestures. My main presentation tool is an empty sheet of paper that I hold in my hands, which ensures that my gestures are not exaggerated.

In the end of the day these are all just points and advices that will only help if we believe in our abilities. We are all different. Everyone is good at something else and we all make mistakes. Do not take mistakes as something negative but accept them as an opportunity to improve yourselves because this is the first letter of the alphabet of confident behavior.

MOTS MÊLÉS

ROZÁRKA ZVRŠKOVCOVÁ

C	H	A	T	L	E	N	U	A	J	M
H	O	M	M	E	A	L	O	F	A	R
I	R	O	A	B	N	C	L	I	R	E
E	T	U	U	B	O	T	T	E	R	H
N	A	R	C	I	S	S	E	E	D	C
I	V	Ç	U	L	O	A	V	L	U	I
P	R	G	I	L	C	E	N	T	C	R
A	I	S	D	E	L	I	E	L	O	S
L	L	E	T	T	E	D	I	P	A	R

SOLUTION:

Tajenka/Solution

Homme (muž/man)
 Botte (bota/boot)
 Jaune (žlutá/yellow)
 Billet (lístek/ticket)
 Tel (takový/such)
 Rapide (rychlý/fast)
 Chat (kočka/cat)
 Oui (ano/yes)
 Lapin (králík/rabbit)
 Cent (sto/hundred)
 Lui (jemu/him)

Mai (květen/May)
 Socle (báze/base)
 Mot (slovo/word)
 Chien (pes/dog)
 Solde (platit/pay)
 Amour (láska/love)
 Acteur (herec/actor)
 Bel (krásný/beautiful)
 Cher (drahý/expensive)
 Narcisse (narcis/narcissus)
 Duc (vévoda/duke)

Lever (zvednout/lift)
 Lire (číst/read)
 Avril (duben/April)
 Gui (jmelí/mistletoe)
 Noir (černý/black)
 Ruban (stuha/ribbon)
 Elle (ona/she)
 Soleil (slunce/sun)
 Riche (bohatý/rich)

QUIDQUID LATINE DICTUM SIT, ALTUM VIDETUR, OR WHATEVER IS SAID IN LATIN SEEMS PROFOUND

MICHAELA MAYEROVÁ

Ave Leute! (Hi people!)

This article is about Latin. I've been attending Latin lessons for two years, so I've decided to share some basic phrases, which I think everyone must know, with you. I

- 1.) Veni, vidi, vici.
- 2.) Homo homini lupus.
- 3.) Cogito ergo sum.
- 4.) Scio me nihil scire.
- 5.) Dum spiro spero.
- 6.) Audacem fortuna iuvat.
- 7.) Nihil gratis.
- 8.) Historia magistra vitae.
- 9.) Ad astra.
- 10.) Alea iacta est.

Lastly, I wish you to find your *Amor fati* (Love of fate) with whom you will spend your life *ad infinitum* (To infinity) and please enjoy it without hiding it because as you know *Amor tussisque non celatur* (Love and a cough cannot be concealed) — so go and be in love openly and don't forget that *Omnia vincit amor* (Love conquers all). Next, abide by the phrase *Discas oportet, quamdiu est, quod nescias* (You must learn as long as your ignorance lasts), but also don't forget that *Errare humanum est* (To err is human), so it doesn't matter if sometimes you don't succeed.

made it into a matching game. In the first column you get some phrases and in the second one you can find their meanings. Your task is to arrange them correctly.

- A.) To the stars.
- B.) The die is cast.
- C.) While I breathe, I hope.
- D.) Fortune favours the brave.
- E.) Nothing for free.
- F.) I think, therefore I am.
- G.) I came, I saw, I conquered.
- H.) I know that I know nothing.
- I.) Man is a wolf to man.
- J.) History is the teacher of life.

Solution: 1G, 2I, 3F, 4H, 5C, 6D, 7E, 8J, 9A, 10B

The main reason why you have to learn is because *Non scholae, sed vitae discimus* (We do not learn for school but for life). *Festina lente!* (Make haste slowly!) And don't forget that *Faber suae quisque fortunae* (Every man is the maker of his own fortune), so go and do as much as you can to make your life the happiest and luckiest you can!

Vale and carpe diem!

I'm honoured to introduce you to something as interesting as Latin 😊

PRÁZDNÉ FRÁZE

TEREZIE MAYEROVÁ

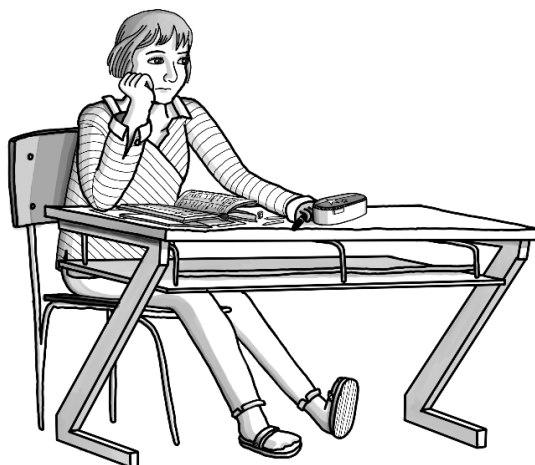
Zase další úkol z angličtiny. Napsat anglický sloh na téma, které, sotva skončí hodina, všichni zapomeneme.

Už půl hodiny beznadějně listuju ohmatanými stránkami starého slovníku, když tu mě zaujme náhodně podtržené slovíčko *love*. Krátce se nad tím zarazím, protože kdo by dnes bezdůvodně podtrhával tak moc známé slovíčko... Očima pořád dokola čtu ty samé řádky definice a využití a sama pro sebe se mračím. Jak má tohle jedno slovíčko o čtyřech písmenkách vysvětlit tak moc složitý pocit, jakým láska je? Povzdechnu si a natáhnu se do zaprášených polic své knihovny pro německý slovník a chvíli listuju, než najdu, co hledám. *Die Liebe*. Člen a jedno písmenko navíc, ale význam pořád nikde. *I love you. Ich liebe dich. Miluju tě*. V přítmi svého stolu pozoruju mnou napsané věty vyjadřující totéž a úplně špatně. Jak mám těmito pár slovy popsat všechny ty motýlky v břiše, které cítím, když mě chytí za ruku nebo to, že když se na mě usměje nedokážu

odvrátit pohled? Jak mu tím mám říct, že je můj domov, klid a bezpečí?

Zamyšleně listuju dál, když tu se náhle zastavím u dalšího slovíčka – *die Trauer*. Znamená to smutek, anglicky je to *sadness*. Pár písmen na papíře, několik hlásek visících ve vzduchu. Proč ani tyto slova nevypráví o tom, že se vždycky topím a nikdo mě nezachrání a neříkají nic ani o tom pocitu prázdnoty, co zdánlivě nikdy nemá přejít? Střídavě se koukám na stránky slovníků a poloprázdný papír, kde má být můj sloh o všem a zároveň o ničem. Připadám si stejně prázdná jako ten papír a všechna ta slova v cizích jazycích, která pro mě najednou ztratila smysl.

Existuje vůbec nějaký jazyk, jakým lze popsat ty složité pocity, co cítíme každý den? A chceme je vůbec škatulkovat do prázdných frází nebo si radši najdeme člověka, který pochopí náš vlastní jazyk – ten, zdá se, nejsložitější ze všech?

NEROZUMÍŠ, NEBUDEŠ

JOHANA KUTIČKOVÁ

Všechno kolem křičí. Je ticho. Směješ se, a nevíš čemu. Hořkosladce – ten smích, když už je ti jasné, že jsi se nadobro zbláznil.

Pesimismus je hrozná věc.

Mimochodem, věděli jste, kolik krásy se skrývá v latině?

Tempo. Soulad. Klid.

Amatérismus můj jak v životě, tak v tomhle vznešeném jazyku je všeríkající.

Tempus fugit, umbra manet

Vzdáš se všech svých skromných planet

Holubice běloskvoucí

Jsou tvé oči

Nehynoucí

In ruinis invenio pacem

Snadno se staneš zrádcem

V troskách nalezneš klid

Chceš spát

Nalézt v nich byt

Dnes možná jsi

Zítřka už nevstaneš

Vypustí psi

A něžně pohasneš

„Šeptej tiše ve své skrýši

Možná spatříš šedé myši”

Finis est initium occultum

Máváš všem skrytým začátkům

Kam jsme se to dostali?

Do konce našich tepen

Slzy z očí povstaly

A hrnek je slepen

Qui tacet, consentire videtur

Jsi ztělesněním nočních můr

Ztracen v sobě

V shnilém hrobě

Mlčíš

Hasneš

Souhlasíš?

Sebe už

Chlapče

Nespasíš.

POEZIE - POEM

MEIN HERZ GEHÖRT FÜR IMMER DIR

TOMÁŠ CAIS

Liebe ist wie ein warmer Tag,
sie macht mich froh, sie macht mich
stark.

Mein Herz schlägt nur für dich allein,
du bist mein Glück, mein
Sonnenschein.

Wenn du lachst, wird alles hell,
mein Herz schlägt dann ganz schnell.
Deine Stimme klingt so schön,
ich will dich immer wieder sehn.

Mit dir ist jeder Tag so neu,
du bist mein Traum, ganz ohne Scheu.
Ein Kuss von dir, so zart, so fein,
ich will für immer bei dir sein.

Auch wenn es regnet oder schneit,
ich fühle dich nah aber du bist weit.
Dann wahre Liebe kennt kein Schluss,
obwohl sie sehr hart kämpfen muss.

Du und ich, das ist kein Spiel,
es ist Gefühl, es ist so viel.
Ganzes Leben, nur du mit mir –
mein Herz gehört für immer dir.

MEIN ERLEBNIS MIT DEM SCHÜLERAUSTAUSCH MIT DEM ROBERT-KOCH-GYMNASIUM IN DEGGENDORF

MICHAELA MAYEROVÁ

Hallo Leute! Heute habe ich beschlossen, euch von einem meiner schönsten Lebenserlebnisse zu erzählen – einem Erlebnis, das ich sehr wertschätze und für das ich all jenen danke, die mich unterstützt, mir geholfen oder sogar selbst daran teilgenommen haben. Nicht nur habe ich meine Komfortzone verlassen, sondern ich hatte auch die Möglichkeit, neue Menschen kennenzulernen, an die ich gerne zurückdenke. Und vor allem habe ich eine meiner größten Herzensangelegenheiten gewonnen: Nicol.

Alles begann, als ich noch Mitglied unserer Schultheatergruppe war. Seit meinem Eintritt ins Gymnasium hatte ich Schwierigkeiten mit Englisch. Aber ich war eine Kämpferin – also meldete ich mich beim englischen Schultheater an, um daran zu arbeiten. Damals probten wir gerade ein Stück, als Ingrid und Roland – eine Lehrerin und ein Lehrer vom Robert-Koch-Gymnasium – unerwartet vorbeikamen, um uns zuzusehen. Ich wusste nicht, wer sie waren, aber ihr Lächeln war mir sofort sympathisch. Irgendwie hatte ich das Gefühl, dass ich sie nicht zum letzten Mal sehe.

Und ich hatte recht. Alles ging dann ganz schnell. Schon in der Grundschule mochte ich Deutsch und eure Kultur – und ich wollte etwas völlig Neues ausprobieren. So kam es, dass ich mich ganz spontan für den Austausch

in Deggendorf anmeldete. Später wurde meine Begeisterung von ein wenig Nervosität und manchmal auch von Zweifeln abgelöst. Als ich dann das Informationsblatt über Nicol bekam, wurde meine Angst noch größer. Sie geht gerne ins Fitnessstudio? Ich bin der größte sportliche Tollpatsch der Welt! Sie mag Make-up? Ich bin darin totaler Amateur! Wenigstens stand dort, dass sie „gesprächig und freundlich“ ist – das hat mich beruhigt. Und genau so war es auch.

Ende September schrieb ich Nicol meine erste E-Mail – und von da an schrieben wir uns fast täglich. Es war schön mit ihr. Wir haben gut zusammengepasst und uns gegenseitig kennengelernt. Am Ende hatte ich keine Angst mehr. Und als ich ihre Familie traf, war das Gefühl unbeschreiblich. Ihre Mutter machte mir jeden Morgen Frühstück – obwohl ich zu Hause nie frühstücke – und sie setzte sich zu mir, damit ich nicht allein essen musste. Ihr Vater fuhr uns überall hin, wo wir hinwollten. Beide Eltern verabschiedeten sich von uns und begrüßten uns jedes Mal herzlich, als wäre ich ein Teil ihrer Familie. Ich bekam sogar mein eigenes Zimmer und Bad – obwohl ich die meiste Zeit mit Nicol in ihrem Zimmer verbrachte.

Ich habe nur schöne Erinnerungen an meinen Aufenthalt. Eure Schule hat mir gefallen. Die Brezeln in der Cafeteria waren lecker, das Essen in der Mensa auch. Besonders spannend war der

Religionsunterricht – so etwas gibt es bei uns in Tschechien nicht. Auch die Ausflüge mit den anderen Austauschschüler*innen waren toll. Und ich werde nie die Aktivitäten außerhalb der Schule vergessen: Bowling, Darts, Wasserpark, Shoppen, an jeder Drogerie schnuppern, Kaffee bei McDonald's, unsere gemeinsame Liebe zu Süßem, der Film *Ratatouille* auf Netflix in Nicols Zimmer (den ihr Freund bezahlt hat), Musik hören – und meine allererste Motorradfahrt! Natürlich hätten meine Eltern das nie erlaubt, und ich war total aufgeregt vor Angst – aber gleichzeitig so glücklich. Nicol hatte sich diese Überraschung für mich ausgedacht. Und Leute, ich muss sagen: Es war unbeschreiblich! Ich werde dieses Erlebnis nie vergessen und bin dir, Nicol, für immer dankbar. Ich bin froh, dass du die Erste warst, mit der ich das erleben durfte.

Als sich die Rollen umkehrten und Nicol zu mir kam, hatte sie es schwerer. Wir waren gerade mitten im Umzug in unser neues Familienhaus, in dem wir gemeinsam wohnten. Das Haus hatte zwar Strom, Wasser, WLAN und Heizung – aber außer Betten kein Möbel. Der größte Vorteil: Wir wohnten dort ohne meine Eltern. Nicol lernte meine Familie trotzdem kennen, als wir sie zum Abendessen einluden – ein sehr schöner Abend. Zu meinen liebsten Erlebnissen in diesem Teil des Austauschs gehörten der Besuch in Krumlov und das Fotoshooting im Atelier Steidl, sowie der Ausflug in den Zoo in Pilsen – wir konnten uns den ganzen Tag nicht losreißen. Wir haben ununterbrochen gequatscht.

Aber das lustigste und gleichzeitig chaotischste Erlebnis war unser letzter Tag vor ihrer Abreise. Wir

waren schon völlig ausgelassen, haben uns über alles Mögliche lustig gemacht und uns wie kleine Mädchen benommen. Beim Schmieren der Brote haben wir ein riesiges Chaos angerichtet. Normalerweise würde ich sagen, das war kindisch – aber in diesem Fall war es die schönste Art, wie wir die Sprachbarriere überwunden haben. Ihren allerersten *chlebíček* haben wir gemeinsam gegessen – ein weiteres unvergessliches Erlebnis. Und es hat ihr geschmeckt!

Und wie ist es heute? Etwas so Schönes kann doch nicht einfach enden, denkst du vielleicht. Und du hast recht. Wir schreiben uns immer noch – nicht so oft, aber wir bleiben in Kontakt. Wir schicken uns Fotos, teilen unser Leben, Sorgen und Freuden. Im Sommer habe ich Nicol eine Postkarte aus meinem Italienurlaub geschickt – und sie ist angekommen! Ich bin mir sicher, dass diese Freundschaft eine Zukunft hat. Dank dir, Nicol, denke ich bei jedem Hello-Kitty-Artikel an dich. Dank dir sage ich nie wieder „pexeso“, sondern „Memospiel“. Ich kann nicht widerstehen, Ligretto zu kaufen. Wenn ich mit meinem Freund Formel 1 schaue, frage ich mich, ob du und dein Freund das auch tun. Und wenn ich an McDonald's vorbeigehe, muss ich lächeln – ich erinnere mich, wie wir dort Kaffee und Apfelkuchen geholt haben. Und keine Angst - Diese duftbezogene ‚Marotte‘ in Drogerien habe ich auch behalten. Auch das verdanke ich dir :)

Nicol, danke für alles, was ich mit dir erleben durfte und was du für mich getan hast. Ich denke oft und gerne an dich. Du gehörst zu meinen schönsten Erinnerungen – und egal, was andere denken: Niemand kann

fühlen, was wir miteinander erlebt haben. Diese Erinnerungen können uns niemand nehmen – und ich werde sie mir nie nehmen lassen. Du bist eine der wunderbarsten Seelen auf dieser Welt!

Also: Hört auf, euch zu fürchten, erhebt euren Hintern, verlasst eure Komfortzone und macht bei einem Austausch mit! Es lohnt sich – und ich weiß, wovon ich spreche :)

ANGLICISMY ISSUE

BARBORA KOVÁŘOVÁ

Lingvistika:

Mám pro vás oznámení, Lexikografie, prosím nepanikař. Jde o to, že se nám do mluvy dostávají-

Lexikografie:

Jak ty to zase myslet? Ty, Lexikologie a Dialektologie myslet, že být zábava, pořád dokola přepisovat slovník? Člověk být si říct, že mít ten jazyk už hezky vyvinutý. Etymologie odvézt výborný práce.

Etymologie:

Děkovati.

Lexikografie:

A pak přijít vy tři a vy zase dělat guláš!

Dialektologie:

Tak to prr! Já tím nemám voubec nic společného, já nic nového nedávám, vod mě všechno víš.

Lexikologie:

Guys, já to za lingvistiku dopovím. Lidé začali používat tyhle anglicismy a my si říkali že bychom měli ty anglicismy znát taky, ne? Logicky, zkoumáme řeč. Takže jsme pozvali Sémantiku, aby nás poučila-

Etymologie:

Počkati. Vy chti anglicismy nechati? Vy pamatovati si snad jak dlouho jsme se zbavovali germanismů?! Však si Jozíf musel vymýšlet novotvary, aby Češi měli svůj vlastní jazyk. A teď ho budeme pleveliti-

Lexikologie:

C'mon, řeč se vyvíjí a vždy se vyvíjela, není, čeho se bát, prostě no stress-

Lexikografie:

C'mon? No stress? Vy si myslet, že já rozumět? To do slovník opravdu nejít-

Sémantika:

Ale Lexikografie, pokud nerozumíš stačí se zeptat. C'mon je zkomolenina slov *come on*. To ve strojovém překladu znamená *jít na*, ale to nedává smysl v tomto významu. Používá se to stejně jako české *no tak* a slova *no stress* se přeloží jako-

Dialektologie:

Simtě, Sémantiko, to nené třeba vysvětlovat, kdo nerozumí *no stress* by neměl zkoumat jazyk. I Lexikografie by měla být ve vobraze, pokud není, měla by si zajet na nějaké kurz-

Lexikografie:

Ty říkat, že já se nevyznat ve vlastní obor? To-to-to být neslýchaný! Jak ty opovažovat?

Sémantika:

Lexikografie, shut it, ty hlavně musíš poslouchat, to ty budeš upgradovat slovníky.

Lexikografie:

Já ne. I kdyby, já vědět, co *shut it* a *upgradeovat* znamenat. Já slovník neměnit-

Sémantika:

Shut znamená zavřít a *it* je to. Takže *shut it* znamená *zavři to* a myslelo se tím *buď zticha a upgrade* znamená změna výrobku na lepší. Pochází to ze slov *up* a *grade*. *Up* je *nahoru* a *grade* znamená *kvalita* nebo na školách často *známka*. A koncovka *-ovat* značí že se jedná o činnost.

Lexikologie:

Vidíš, je to ez, nemusíš se bát.

Etymologie:

Není to ez, ješť to lehký. Nechtíme češtinu pozbyt.

Lingvistika:

Prosímte, Etymologie, nech toho. Ano, my si pamatujeme národní obrození. Ano, chceme zachovat češtinu, ale věc se má tak, že lidi anglicismy používají. A tím, že to budeme ignorovat je nedonutíme zmizet. Tak si prosím přestaň stěžovat. Lexikografie, ty taky. Pokračujeme, Sémantiko, expertko na význam, máš slovo.

Sémantika:

Hodně se používá *sorry*. Velice jednoduché, znamená *líto, omlouvám se, promiň...* jo opravdu jednoduché-

Lexikografie:

Prostě synonymum ke slovo *promiň*, velice, velice užitečný, díky, lidí.

Dialektologie:

Ale na synonymech není nic špatného, nestěžují si.

Sémantika:

Overthinkovat velice populární v slovní zásobě. Složenina slov *over* a *think*. *Over* znamená *víc než, příliš*

nebo *přes*. *Think* znamená *přemýšlet*. Koncovka *-ovat* opět značí že se jedná o aktivitu, tudíž se bavíme o slovesu. Nejvíce lidé *overthinkují* nějaké svoje nejistoty, strachy a vzpomínky.

Dialektologie:

Hele s tímhle je spojený i *issue*, ne?

Sémantika:

No lehce ano. *Issue* je jednoduše *problém*.

Lexikografie:

Issue být tedy úplně zbytečný, protože to být jen překlad. Ale pokud já muset použít anglicismus, tak tady já použít: „Anglicismy být jeden velký *issue*.“

Dialektologie:

Lexikografie, začíná to být velice otravný. Chápu, že přepisovat slovníky se tobě nechce, ale lidi to používají, nemáme na výběr. Mě taky nebaví zkoumat jak, kdo, proč a co zkomolí. Svět by byl tak jednodušší, kdyby všichni mluvili spisovně.

Sémantika:

Používá se *lol* což je zkratka slov *laughing out loud*-

Lexikologie:

Sémantiko, to nemyslíš vážně každý ví, co je *lol*. Dej nám něco zajímavějšího. *Lol* musí už znát každý.

Sémantika:

Když to říkáš... tak co chcete vědět? Já nevím, co vám přijde zajímavé.

Lingvistika:

Co já absolutně nechápu je ten tzv. *brainrot*.

Lexikologie:

Pravda, to taky všude slyším.

Sémantika:

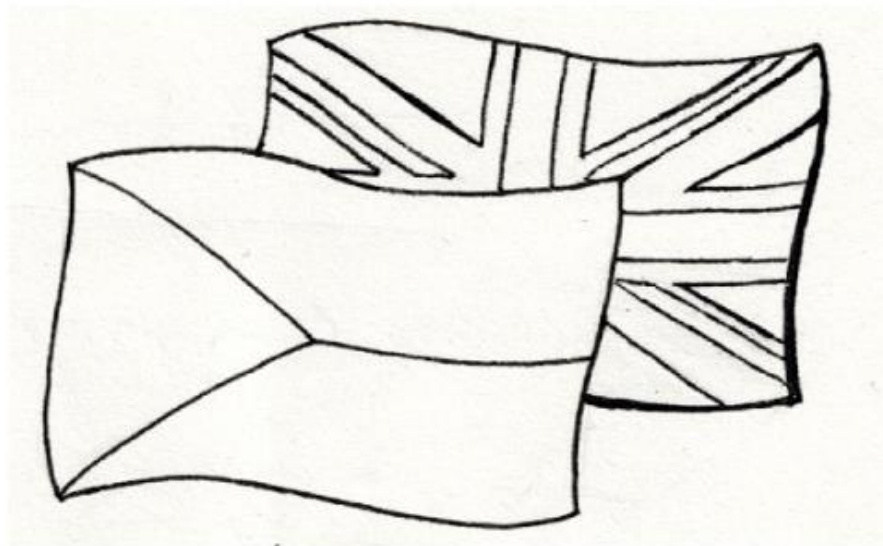
Brain je mozek. A *rot...* well, *rot* je *hniloba tlení, rozakládat se...* takže to to krásně vystihuje.

Lingvistika:

Aha, a ty jednodivá slo-

Sémantika:

Ne! Do toho se pouštět nebudu, já se zajímám o význam slov. Tohle jsou jen slátaniny. Prostě ne, prosím to ne.

MARTIN: GEBOREN, UM ZU STRAHLEN – ZROZEN, ABY ZÁŘIL

MARIE ZDEŇKOVÁ + LUCIE MRÁZOVÁ + JULIE PODLESNÁ

Er muss sich nicht anpassen, um zu strahlen. Als er zur Majáles-Königin wurde, zeigte er, dass der Mut, man selbst zu sein, der größte Sieg ist. Ehrlichkeit, Energie und der Wille, Grenzen zu verschieben, machen ihn zu einer Persönlichkeit, die man einfach nicht übersehen kann. Dieser Artikel soll zeigen, dass die menschlichen Charaktere genauso vielfältig sein können wie die Sprachen der Welt.

Wann hast du angefangen, deine Kreativität in Kleidung und Make-up zu entdecken?

Zum ersten Mal habe ich meinen Stil in der neunten Klasse entdeckt. Schon damals habe ich dafür einige Kommentare abbekommen. Ich erinnere mich, dass ich einmal ein Crop Top trug, das ich mit Sicherheitsnadeln zusammengesetzt hatte, und deswegen ins Direktorat geschickt wurde. Man sagte mir, ich hätte eine Waffe an mir und könnte damit anderen schaden. Das war das allererste Mal, dass ich damit angefangen habe. Und dann so richtig erst am Gymnasium.

Bist du jemals auf Unverständnis oder negative Reaktionen/Mobbing wegen deines Stils gestoßen? Wie reagierst du darauf?

Mit richtigem Mobbing habe ich eigentlich nie Erfahrungen gemacht. Es ist eher so, dass mich manche Leute nicht mögen, aber ich lasse mir auch nicht alles gefallen und kann

meistens zurückkontern. Also, direkte Mobbing-Erfahrungen habe ich nicht. Nur als ich für die Majáles-Königin kandidierte, haben Leute manchmal nicht sehr nette Kommentare geschrieben – das war ein bisschen unangenehm für mich, sonst aber nicht.

Wenn du mit einer beliebigen Marke oder einem Designer zusammenarbeiten könntest, wer wäre das und warum?

Wenn es nur um Kleidung ginge, dann auf jeden Fall Vivienne Westwood. Das ist meine Herzensmarke – das allererste Designerstück, das ich besaß, und eine Marke, die ich immer im Herzen tragen werde. Und was Make-up betrifft, dann auf jeden Fall Fenty. Rihanna ist einfach eine Ikone, und ihre Produkte sind wirklich großartig.

Was war das größte/beste Kompliment, das du je bekommen hast und an das du dich bis heute erinnerst?

Das beste Kompliment, das ich je bekommen habe – was eigentlich total absurd ist, weil es gar nichts mit dem Aussehen zu tun hatte – war, dass ich ein „unglaublich comfy Mensch“ sei. Ein Junge, der mir das sagte, meinte, dass er sich in meiner Nähe total wohlfühlt und weiß, dass er er selbst sein kann. Das ist das einzige Kompliment, an das ich mich wirklich erinnere und von dem ich weiß, dass ich es nie vergessen werde.

Was macht dir am meisten Freude daran, mit Kleidung oder Make-up zu experimentieren?

Překlad do českého jazyka:

Nepotřebuje zapadat, aby zazářil. Když se stal Královnou Majálesu, dokázal, že odvaha být sám sebou je ta největší výhra. Upřímnost, energie a chuť posouvat hranice z něj dělají osobnost, která se prostě nedá přehlédnout. Tento článek má ukázat, že tak rozmanité, jako jsou jazyky světa, mohou být i povahy lidí.

Kdy jsi poprvé začal objevovat svou kreativitu v oblékání a líčení?

Poprvé jsem začal objevovat svůj styl v devítce. Už tehdy jsem za to schytával nějaké poznámky. Pamatuju si, že jednou jsem měl crop top, který jsem si pospojoval spínacíma špendlíkama, a kvůli tomu mě poslali do ředitelny. Řekli, že na sobě mám zbraň a mohl bych tím ublížit lidem. To bylo úplně poprvé, co jsem s tím začal. A pak vlastně naplno až na gymplu.

Setkal ses někdy s nepochopením nebo negativními reakcemi/šikanou kvůli svému stylu? Jak na to reaguješ?

Reálně jsem se nikdy nesetkal s vyloženou šikanou. Spíš je to tak, že mě někteří lidé nemusí, ale já si nenechám úplně líbit všechno avěštinou se dokážu ozvat zpátky. Takže s úplnou šikanou zkušenost nemám. Jenom když jsem kandidoval na královnu Majálesu a lidé to komentovali

Wenn du ein Make-up machst, bist du ein komplett anderer Mensch. Das macht mir am meisten Spaß. Alles, was ich mir ins Gesicht zaubere, kann mich vollkommen verwandeln.

někdy ne moc pěkně – to pro mě bylo trochu nepříjemné, jinak ne.

Kdybys mohl mít spolupráci s jakoukoli značkou nebo designérem, kdo by to byl a proč?

Kdyby šlo jenom o oblečení, tak určitě Vivienne Westwood. To je moje srdcovka – úplně první designerská věc, kterou jsem měl, a značka, kterou si ponesu navždycky v srdci. A co se týče make-upu, tak rozhodně Fenty. Rihanna je prostě ikona a jejich produkty jsou fakt skvělé.

Jaký největší/nejlepší kompliment jsi kdy dostal který si pamatuješ do teď?

Nejlepší kompliment, co jsem kdy dostal – což je vlastně hrozně absurdní, protože to vůbec nebylo o vzhledu – byl ten, že jsem „strašně comfy člověk“. Klučina, který mi to říkal, mi řekl, že se kolem mě cítí hrozně komfortně a že ví, že může být sám sebou. To je jediný kompliment, který si fakt pamatuju a vím, že na něj nikdy nezapomenu.

Co ti dává největší radost na tom, když experimentuješ s oblečením nebo líčením?

Když uděláš make-up, tak jsi úplně jiný člověk. To mě baví nejvíc. Cokoliv si udělám na obličejí, mě může úplně proměnit.

Wenn euch Martin interessiert oder ihr ihn unterstützen möchtet, könnt ihr ihm auf seinen sozialen Netzwerken folgen. (tik tok: hottmartaa, insta: marek.martinnn)

Pokud vás Martin zaujal, nebo ho chcete podpořit, můžete mu sledovat jeho profily na sociálních sítích. (tik tok: hottmartaa, insta: marek.martinnn)

POEZIE - POEM

HELPLESS

VERONIKA TÁBOROVÁ

I hate the way I look,
I hate that I'm not from a book,
Perfect, classy women,
Written by another woman.

I hate myself, the way I think,
This part isn't just paper with black ink,
I hate I'm not smart enough,
And the fact I have to shut my mouth.

I hate myself for speaking,
For being silent in bad times,
And screaming,
Ruining quiet nights.

I hate loving too much,
Not being able to feel touch,
Because I know it's just a test,
And surely I will lose interest,
After you hurt me,
I'll be distressed.

I hate how people look at me,
Their judging eyes, they make me flee.
I wish for peace, to just be free,
To show my true self, let it be.

I just wish for a better life,
Where laughter blooms and hearts are rife.
With friends beside me, strong and true,
Together we'll face whatever we do.

Is it too much to ask for,
A little kindness, just once more?
Please!

THINK IT'S BOWLING? THINK AGAIN!

KAROLÍNA BAŤKOVÁ

Nine Pins vs. Bowling

Many people think that nine pins and bowling are the same, but actually there is a big gap between them. The goal is the same – to knock down as many pins as possible – BUT the rules are not the same at all. I don't want to bore you with all the details, but the biggest change is the number of pins. In bowling, there are ten pins, but in nine pins only nine (so we can say that nine pins are harder).

Another thing that is not the same is the size of the ball. In bowling, the ball is heavier and has holes for fingers. In nine pins, the ball is smaller and has no holes. Another reason why nine pins is more difficult is that players do not take turns – they play many throws in one game, sometimes 60, 100 or even 120 throws in competitions (and some people still say bowling is harder, even when players throw only 21 times per game).

History of Nine Pins

Nine pins are very old – they were already played in ancient Egypt. During the Roman Empire, the game spread to other parts of the world. In the Middle Ages, it became a popular form of entertainment, but the church saw it as gambling, so in the Czech lands it was banned in the 13th–14th century.

Later, the sport developed into two main types – nine pins and bowling. In Europe, people played with nine pins (that's nine pins), and in America, they used ten pins (that's bowling). In the

19th century, modern rules were created, and in the 20th century, the Czechoslovak Nine Pins Sports Association was founded. Today, we have the Czech Nine Pins Association (ČKA).

Popularity across Europe

Nine pins are most popular in Germany, Austria, Serbia, Slovakia, the Czech Republic, Croatia and some other European countries. These places have a strong base, long tradition and many fans.

The best teams come from Serbia, Croatia, Germany, Austria, Hungary and the Czech Republic. These countries often win medals at world and European championships. At the World Ninepin Bowling Championships 2025 in Székesfehérvár, Hungary, Serbia won the men's category, and Croatia won the women's category.

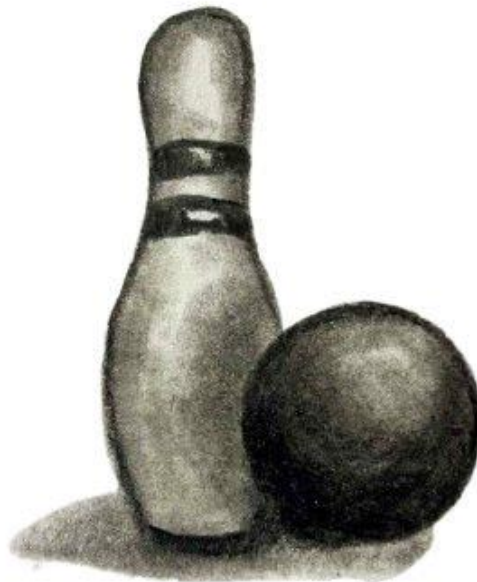
The most important international competition is the **World Ninepin Bowling Championships**. Each big country also has its own national league – for example, the German **Bundesliga** or the **Czech Interleague**, which is played across the Czech Republic and Slovakia.

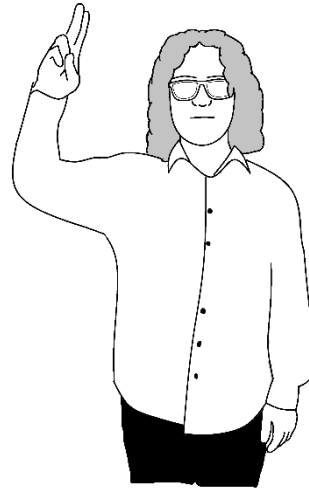
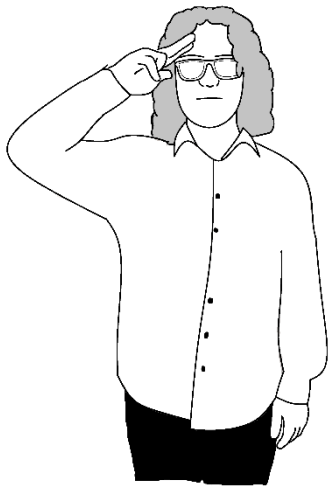
In summary

Nine pins is a sport that maybe doesn't get as much media attention as modern bowling, but it has a very strong and active community, especially in Europe. In men's competitions, Serbia and Austria are now the best, while in

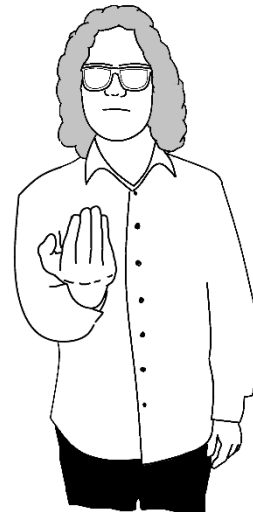
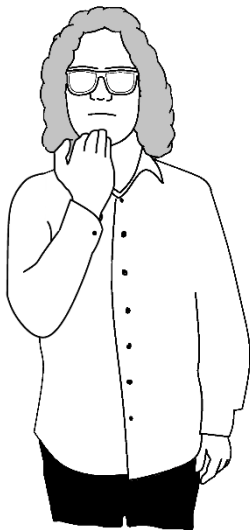
women's competitions Croatia has been the top for many years. The Czech Republic is also one of the best countries and often wins medals, especially in women's tournaments.

Even if it's not so famous, nine pins is a sport with a great tradition, precision and passion – every throw really matters.

Ahoj - Hello

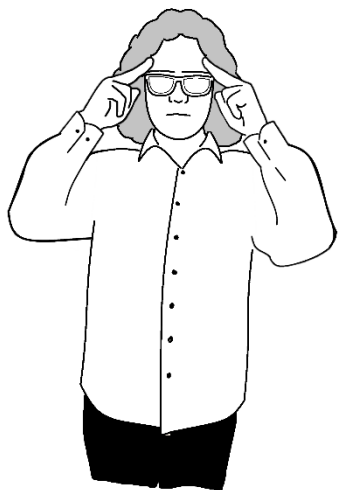
Děkuji – Thank you

Prosím - Please

Znaková řeč – pár základních slovíček - video
Sign language – some basic words - video

Na shledanou - Goodbye

Webové stránky - Website

Magazín Grafoman, Gymnázium Strakonice, listopad 2025

Šéfredaktor: Tomáš Vlastník

Autoři: Karolína Čejdíková, Ondřej Augustin, Rozárka Zvrškovcová, Michaela Mayerová, Terezie Mayerová, Johana Kutíčková, Tomáš Cais, Barbora Kovářová, Marie Zdeňková, Lucie Mrázová, Julie Podlesná, Veronika Táborová, Karolína Bařková

Ilustrace: Karolína Čejdíková, Ondřej Augustin, Jindřich Šlechta, Julie Jiroušková, Markéta Kunclová, Miroslav Čapek

Korektura: Andrea Šefčíková, Mgr. Zuzana Valdmanová, Mgr. Markéta Jansová, PhDr. Miroslav Žitný

Sazba: Tomáš Vlastník

Výtisk je zdarma